

NS uudistebulletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1078

12.11.2023 (134)

Michael Kühnen Juhtimine vahel Volksgemeinschaft ja elitaarsus 1. osa

EESSÕNA ASEMEL: MINU TUNNISTUS

Jah - ma jumaldan Adolf Hitlerit!

Ta oli üks minu nooruse kangelasi, ta oli minu mässuliste päevade juhtfiguur ja ta on ikka veel selle teadliku natsionaalsotsialistliku revolutsionääri eeskuju, kelleks ma olen küpsenud!

Adolf Hitler - JUHATAJA! Mitte juht, mitte lihtsalt põnev ajalooline tegelane, vaid JUHATAJA: ta oli seda nende jaoks, kes teda kogeda said - ta jääb selleks nende jaoks, kes tema poliitilist testamenti järgides võitlevad natsionaalsotsialistliku liikumise särava taassünni eest!

Iga kord, kui mõni natsionaalsotsialist väidab end otseselt või kaudselt Saksamaa või isegi liikumise uueks juhiks, kohtub ta minu vastupanu - iga kord, kui mõni heatahtlik sakslane tahab mind nii nimetada, tunnen seda nagu füüsilist valu ja lükkan selle tagasi: kes pärast 1945. aastat endale Führeri tiitlit nõuab, on ülbe kaabakas ja solvab natsionaalsotsialismi vaimu ja Adolf Hitleri mälestust!

Meie liikumises on jälle organisatsioonijuhid, juhtkonnakaaslased, ametikandjad ja muud juhid - peavad olema ja ühel päeval on jälle NSDAP parteijuhid ja uue Reichi natsionaalsotsialistlikud kantslerid, kuid on ainult üks FÜHRER: Adolf

HITLER! Führeris leidsid idee ja partei oma täiusliku väljenduse, isiksus ja asi olid identsed. Saksamaa oli kehastunud Führeris, Saksa ajaloo suurimas mehes ja lõpetajas - Führeri, partei, natsionaalsotsialismi ja Saksamaa vahel ei olnud enam mingeid erinevusi. Seepärast järgis rahvas teda kuni viimase päevani. Adolf Hitler oli saatuse mees:

Paganlikel aegadel oleks teda kummardatud kui jumalat, keskajal aga kui jumalat, kes on saadetud.

Isegi meie, noored, kes me ei saanud teda enam ise kogeda, ei vaja uut juhti: meil on Adolf Hitler, tema vaim, tema pärand, tema missioon! Adolf Hitleri pärast ei saa keegi tema isikut võrdsustada ideega, parteiga, Saksamaaga - ainult selline ainulaadne ajalooline geenius, ainult selline saatuse mees oli ettevaatuselt valitud ja selles kinnitatud oma rahva piiritu armastuse ja jumaldusega. Me kõik - väikesed pärijad - teenime ideed, oleme partei tööriistad. Meie ridadest võib ja tuleb juhte, kuid juht - mees ja tema tiitel - on meile midagi püha. Häda sellele, kes seda rikub!

Kriitika? Loomulikult on kriitikat: ka Adolf Hitler oli inimene, ka ta tegi vigu. See, et juht ja partei olid identsed, tähendas, et vale otsuse korral ei olnud vastukaalu. Järgnevas tekstis on palju kriitilisi märkusi. See on vajalik ja õige - mitte mängida ajaloo ees asjatundjat, mitte häbistada Führeri mälestust, vaid olla võimeline vältima samade vigade tegemist tulevikus.

Läbi selle töö jookseb põhiline mõte, et ka juhid, et ka tulevane parteijuht peab nägema ennast tööriistana, teenijana, erakonna agendina: **Partei on alati õigus, selle asemel, et: Juhil on alati õigus!**

Seega teeme järelduse, et partei ülesande võrdsustamine Führeri tahtega, isegi erakordse inimese Adolf Hitleri valitsemise ajal, osutus lõppkokkuvõttes saatuslikuks. Kas me rüvetame selle väitega Führeri mälestust? Ei! Sest see kõikehaarav, paeluv ja kujundav isiksus pidi kasvama selliseks kõikehaaravaks positsiooniks. Adolf Hitleri tahte vastu - selle tahte geenius vastu - ei olnud mingit vastukaalu, mingit korrigeerivat vahendit. Mitte sellepärast, et ta ei oleks seda talunud, vaid sellepärast, et see ei oleks leidnud tema varjus sisemist õigustust ega välist heakskiitu. Kuid me peame alati jääma teadlikuks meie juhi kuju ainulaadsusest ja erakordsusest. Tema positsioon ei olnud tavaline ja sellisena ei ole ta meile, tema pärijatele, eeskujuks! Adolf Hitler ise võttis seda oma poliitilises testamendis arvesse ja nimetas ametisse Reichspresidenti, Reichskantsleri ja parteiministri, ilma et oleks selgeks teinud, kuidas nende tööd ja volitusi üksikasjalikult ette kujutada. Kuid vähemalt näitab see FÜHRERi positsiooni ainulaadsuse tunnustamist, mida pärast teda ei saa ja tohi keegi teine sellisel kujul enda jaoks nõuda!

Rahvussotsialismi juhtimine ei ole seega imitatsioon Kolmanda Reichi praktikast, mis keskendus erandlikule inimesele Adolf Hitlerile. Juhtimist tuleb mõista uuel viisil, Führeri põhimõte tuleb uuesti määratleda. See on käesoleva töö tuum. Kuid me tuleme meelde ka suuri natsionaalsotsialistlikke liidriisiksusi, kes on meile eeskujuks ja milles on kehastunud natsionaalsotsialistlik juhtimine. Kuid alustame mõtetega FÜHRERist, sest alles tema ajalooline titaanlik kuju tegi natsionaalsotsialismi selliseks jõuks, mis asus looma uut maailma ja uut ajastut!

Michae Kühnen

Butzbachi vangla, 27.12. 1985/96 Führeri aasta

JUHATAJA

Nagu vaevalt mõni teine rahvas, tunnevad sakslased end oma suurmeestes, oma juhtides, ära ja austavad neid kirglikult: Kui teised rahvad leiavad oma identiteedi tugevas ja loomulikus rahvustundes, oma riiklikes sümbolites, oma katkematutes traditsioonides, riiklikus või religioosses eetoses, valitsevas dünastias või isegi põhiseaduses, siis sakslastel on alati olnud ainult nende juhid, kes kehastavad Saksamaad ja võimaldavad rahvuslikku enesekindlust üle kõigi traagiliste purunemiste, murrangute ja lõhede, nagu need, mida põhjustasid õnnetu keskne positsioon Euroopas ja sellest tulenevad naabrite pealetungid ja mõjutused.

Keskaja suured saksa keisrid - Otto Suur ja kaks stafurdi keisrit Friedrich 1. Barbarossa ja tema pojapoeg Friedrich II, "maailma üllatus", kelles I keisririik leidis oma haripunkti -, Luther, saksa vaimu vabastaja ja saksa standardkeele looja, Friedrich Suur, Bismarck, II keisririigi rajaja ja raudne kantsler, nad kõik olid juhtfiguurid, nad kõik on saanud ka müütilisteks tegelasteks, kelle kujutlusvõime, austus ja armastus sakslasi haarab ja kelles sakslased ennast sakslastena ära tunnevad ja Saksamaa leiab end väljaspool kõiki lõhed ja lahkarvamused!

Adolf Hitler, Kolmanda Reichi looja, on JUHATAJA: temas on Saksamaa ajalugu, mis on ühtlasi Saksa Führermüüdi ajalugu, lõpule viidud - tema all saavutas Saksamaa oma suurima võimu, ükski teine ei ole kunagi olnud oma rahva poolt nii austatud ja armastatud! Ei Saksa rahva poolt kunagi saavutatud võimupositsioonis ega tema rahva austuses ei saa Führer Adolf Hitlerit tulevikus ületada. Sellepärast näeme me temas Saksa ajaloo täitjat:

Meil - pärijatel - ei ole muud valikut, kui võtta tema töö käsile, kujundada seda ja anda sellele püsivus. Führeri pärand on tuhandeaastase Reichi ülesehitamine, uus, natsionaalsotsialistlikust ideest kujundatud ja loodusega kooskõlas olev kord, uus kõrgkultuur.

See parandab haavad, murdumised, lõhed ja praod Saksa rahvuskoosluses, võimaldab meie rahvale areneda loomulikult ja takistamatult: uues Reichis ja natsionaalsotsialistlikus idees leiab Saksamaa iseennast; ka uus kord vajab ja toodab oma juhte. Aga Führer ja Führermüüt, millesse Saksa rahvas on alati pidanud põgenema, et säilida sellisena, säilitada oma enesekindlust ja enesekehtestamise tahet, ei ole enam vaja. Me võlgneme selle Adolf Hitlerile ja tema ajaloolisele ja ideoloogilisele pärandile, mille ta jättis meile täitmiseks! Kes ja mis on see Adolf Hitler meie jaoks, kes me tema pärandit tulevikku kanname?

Riigimees Adolf Hitler sündis Saksamaa valusatel päevadel pärast Saksamaa kaotust Esimeses maailmasõjas, 1918. aasta novembrirevolutsiooni süngetal ja häbiväärsetel päevadel, mil Teine Reich langes ilma au sees. Ta ise kirjeldab seda oma tunnustusraamatu "Mein Kampf" ühes osas, mis lõpeb kuulsate sõnadega: **"Aga ma otsustasin saada poliitikuks!"**

Millised olid selle poliitiku Adolf Hitleri eesmärgid? Kõigi poliitiliste püüdluste eesotsas oli selle reeturliku novembrikuise mässu häbistamise likvideerimine, mis pitseris Saksamaa kaotuse ja tegi selle lõplikuks: **"Saksa ajaloo ei tohi enam kunagi olla 1918. aasta novembrit!"**

Pärast seda, kui Versailles'i võiduvõimud otsustasid oma lubadusi rikkudes mitte leppimise ja õigluse rahu, vaid Saksamaa alandamise ja allutamise diktaadi kasuks, laienes Hitleri eesmärk võitlusele Versailles'i vastu ja vaba ja uhke Saksamaa loomisele, mis hõlmaks kõiki sakslasi. Selleks pidi Saksa rahvas muutuma ühtseks ja murdumatuks tahteühenduseks, tõeliseks Volksgemeinschaft'iks, milles kõik klassid ja rühmad tunnustaksid oma kodumaad, mille eest nad oleksid valmis elama, töötama ja vajadusel surema. See oli võimalik ainult siis, kui rahvus ei oleks mitte ainult aristokraatlike ja kodanlike kihtide kodu, kes olid end alati "rahvuslastena" tundnud, vaid kui rahvusest saaks ka laiade rahvamasside ja eelkõige tööliste kodu: Tööliste võitmine Saksa rahvale - see sai **rahvussotsialistliku Saksa Tööliste Partei**, mida poliitik Adolf Hitler aastate jooksul üles ehitas, oluliseks sisepoliitiliseks eesmärgiks.

Aga kui Saksa rahva tahteühendus Saksa sotsialismi alusel, mis võitis töölised rahvale, oli saanud tegelikkuseks, kui Versailles' diktatuur oli ületatud ja kõik sakslased olid leidnud oma kodu ÜKSES impeeriumis, siis pidi see impeerium lõpuks välja murdma sellest traagilisest keskmisest positsioonist, mis oli teda alati naabrite ohvriks teinud ja mis oli takistanud loomulikku arengut. Seepärast pidi see impeerium kujundama Euroopat keskelt ja saama piisavalt elamispiinda, et Saksa rahvas saaks end ise ära toita, kaitsta oma iseseisvust ja kindlustada oma arengut, vallutamata ja vabalt!

Need olid poliitiku Adolf Hitleri eesmärgid. Nende saavutamiseks ehitas ta üles NSDAP. 30. jaanuaril 1933 võttis ta võimu. Nüüd pidi ta end riigimehena tõestama!

Nüüd ei olnud enam küsimus eesmärkide sõnastamises, vaid nende konkreetsetes elluviimises - s.t. tõelise rahvusliku kogukonna loomises sisemiselt, ületades klassipiirid, mis on eelduseks rahvusliku vabaduse ja iseseisvuse taastamisele väliselt, Versailles' diktaadi ületamisele, kõigi sakslaste ühendamisele ja piisava elamispinna saavutamisele. Selleks oli riigimees Adolf Hitler välja töötanud selge ja usutav kontseptsioon: sisemiselt tuli klassid ja kihid integreerida Saksa rahva tahteühendusse vana ja uue Saksamaa ühildamise teel.

Selle leppimise sümboliks oli "Potsdami päev", kus tunnustati ja pandi uue riigi teenistusse need vana ajastu jõud halduses, majanduses ja Reichswehris, mida peeti "sisuliselt" rahvuslikeks, ilma et nende võimupositsioonid oleksid puudutatud; samal ajal võideti töölisi sotsiaalse ülesehituse projektiga. Väliselt tuli vältida keiserreichi otsustavat viga ja vältida igasugust kaherindelist olukorda; seda taheti saavutada kolooniatest ja sellest agressiivsest maailmakaubanduspoliitikast loobumisega, millega pidi välja käima liit Inglismaaga; lisaks tuli võita liitlaspartneriks Itaalia, mõlemad liidud pidid isoleerima Prantsusmaa ja võimaldama marssimist itta, mis pidi samal ajal hävitama bolševismi ja saama eluruumi Venemaal, mis pidi saama "Saksa Indiaks". See kontseptsioon oli sidus, loogiline ja vastas nii Saksa huvidele kui ka õiglase korra eesmärgile Euroopas - kellelgi peale bolševistliku Venemaa polnud selles protsessis midagi kaotada.

Riigimehe tegevust ei saa hinnata selle järgi, kas kõik läks nii, nagu ta algselt plaanis, aga ka mitte selle järgi, mida ta tegelikult tahtis. On ainult üks mõõdupuu: edu!

Kuni 1938/39. aastani räägib see edu selgelt riigimees Adolf Hitleri eest! Kui ta oleks aastavahetusel 1938/39 surnud või isegi langenud mõrvakatse ohvriks, ei oleks keegi kahelnud, et ta oli Saksamaa ajaloo suurim riigimees: umbes 90% Saksa rahvast oli tema taga ühendatud, töelisklassist oli saanud Saksa rahvusliku kogukonna kõige lojaalsem osa, Versailles' diktat oli lõhutatud, Austria ja Sudeedimaa sakslased olid rahulikult naasnud koju Reichi juurde ja Saksa ülemvõim Kesk-Euroopas oli saavutatud!

Kuid kuus aastat hiljem pidi uus Reich allkirjastama tingimusteta kapitulatsiooni ja Saksamaa kaotas kogu vabaduse, oma ühtsuse ja iseseisvuse. Lõppkokkuvõttes siis riigimees Adolf Hitler ebaõnnestus. Me ei tohi seda maha suruda. Adolf Hitler oli ka inimene, ta tegi ka vigu. Seepärast ei tohi tänane natsionaalsotsialistlik poliitika ammenduda selles, et kopeerida kõike, mida Führer riigimehena tegi või

tahtis. Sest 1945. aasta lõplik läbikukkumine ei olnud paratamatu saatus, vaid tehtud vigade selge tagajärg:

Sisepoliitikas osutusid sügavalt katastroofiliseks katsed leppida sisuliselt reaktsiooniliste jõududega, vana võimueliidiga administratsioonis, majanduses ja Wehrmachtis, samuti revolutsiooniliste natsionaalsotsialistide kõrvaldamine, eriti SA-s 30. juunil 1934. aastal: just need reaktsioonilised jõud olid need, kes seejärel saboteerisid Saksa sõjapidamist Teise maailmasõja ajal pideva riigireetmise ja riigipettuse kaudu ning kellel oli lõppkokkuvõttes otsustav osa vastutusest lüüasaamise eest!

Välispoliitikas ei õnnestunud aga alliansiplaane ellu viia: Suurbritannia, nii sionistide kui ka USA-ameeriklaste mõju all, suundus järjekindlalt uuele maailmasõjale, et hävitada Saksamaa kui tugevaim Euroopa võim, vastavalt oma vanale, kuigi aegunud "jõudude tasakaalu" poliitikale.

See ei olnud Adolf Hitler, vaid teised natsionaalsotsialistlikud poliitikud, kelle kontseptsioonid osutusid tagantjärele õigeks:

Ernst Röhm ja Georg Strasser, 30. juuni 1934. aasta reaktsioonilise mõrvaplaani kaks silmapaistvamat ohvrit! Nad olid nõudnud järjekindlat sotsialistlikku revolutsiooni reaktsiooni likvideerimiseks ja seega rahvussotsialistliku administratsiooni ja rahvamajanduse ülesehitamist, samuti rahvussotsialistlikku revolutsioonilist armeed - nad tahtsid Mandri-Euroopa poliitikat, mis seisnes ühinemises Prantsusmaa ja Nõukogude Liiduga, liitu kolmanda maailma ärkavate rahvastega ja rindepõlvituse Briti impeeriumi vastu, mille varemtest oleks võinud võita elamispinna Saksamaale. See revolutsiooniline natsionalism on meie tänane traditsiooniline liin: rinne kapitalistliku Lääne vastu, tasakaal Nõukogude Liiduga, liidud ärkavate rahvastega üle kogu maailma ja seestpoolt tõelise rahvusliku kogukonna loomine sügava, sotsialistliku revolutsiooni kaudu!

Oma viimases, üksikasjalikus poliitilises analüüsis, nn "Bormanni diktaadis" 1945. aasta kevadel, näitab Adolf Hitler end taas kord hiilgava riigimeheks, teeb kokkuvõtte ebaõnnestunud poliitikast ja nõuab võitluses reaktsiooniga tagasipöördumist natsionaalsotsialistliku idee revolutsiooniliste lähtepunktide juurde. Nii austame me riigimehe elutööd, imetleme tema õnnestumisi, analüüsime tema vigu, et neid tulevikus vältida, tunnustame tema viimaseid arusaamu, kuid oma poliitilises tegevuses ei kopeeri me minevikku, vaid kujundame ise oma tulevikku.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Alle Nationalsozialisten sind wichtiger als die Welt. Die Welt ist nur ein Spielplatz für die Eroberung unserer völkischen Ziele. Die Welt ist nur ein Spielplatz für die Eroberung unserer völkischen Ziele. Die Welt ist nur ein Spielplatz für die Eroberung unserer völkischen Ziele.

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prieksējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Tevā daļa

NSK: Paldies par interviju. Turpinu laist atmiņā. Uzvaru ir mūsu!

Jūties brīvi un pieredzējuši saņemot šīs dāvanas no Mollija.

Mollija: Paldies, draugi! Bija patīkami runāt ar interviju. Lūdz, atstāj man tīkamu atmiņu, kad to būs publicēti, un es pieredzēju jūsu tīmekļa vietni šeit ar interviju. Lūdz, lai tas tiktu teikts mūsu biedriem un vispārīgā netaisnībai. Daudz mūsu ciepi ir vajadzīgi. Bet mēs esam teicami! Ar jūsu palīdzību mūsu akūti parādīs ar katru dienu. Paldies mūsu ciepiem par šīs dāvanas, jo katrs vārds ir kā bulta. Tūlīt ar zobu spēks viņu mēlēm. Mūsu netaisnība ir kļūda, patērēt palīdzēt, un šī palīdzība palīdzēs mums katru dienu. Katrs vārds, katrs vārds, katrs vārds, katrs vārds.

the NEW ORDER
Number 176 (133) Printed 1979 April 20, 2019 (133)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are neo-White terrorism, cultural distortion, and racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerd Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!

Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes

Sajad raamatud paljudes keeltes

Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!